

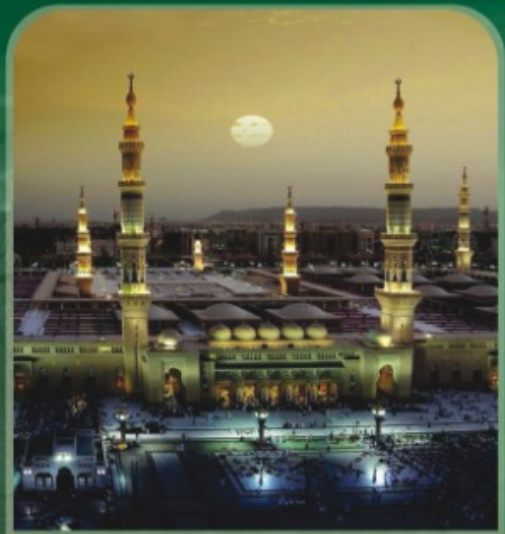
د مسلمانانو د سوونو کالو
دور حکومت تاریخی ترتیب او دورانیے خاکه

مختصر تاریخ زموڼر حکمرانی

تاریخ اسلام کښې د خلافت او سلطنتونو تسلسل ،
د نشیب و فراز تاریخ وار داستان ، د حکمرانانو د اقتدار
واگے او د دارالخلافتو د تعیین تفصیلی معلومات

مرتب

مولانا مفتی محمد ایاز درانی صاحب حفظہ اللہ

العلم پبلیکیشنز

د مسلمانانو د سوونو کالو
دور حکومت تاریخی ترتیب او دورانیے خاکه

مختصر تاریخ

زمونږ حکمرانی

تاریخ اسلام کنبې د خلافت او سلطنتونو تسلسل ،
د نشیب و فراز تاریخ وار داستان ، د حکمرانانو د اقتدار
واکے او د دارالخلافو د تعیین تفصیلی معلومات

مولانا مفتی محمد ایاز درانی

رئیس جامعه تبلیغ القرآن

یوسف آباد پشاور

فهرست

شماره	عنوان	صفحه نمبر
1	پیش لفظ	1
2	دَ ترقی نہ زوال تہ پر مختگ	5
3	زمونبر حکمرانی ، دَ ریاست مدینہ قیام، خلافت راشدہ	7
4	قیام ریاست ، خلافت، خلافت راشدہ ، دور عزیمت	12
5	دور رخصت ، اسفائیون	13
6	خلافت بنو امیہ (سلسلہ مروانی)	14
7	سلسلہ خلافت بنو عباس (بغداد)	16
8	خلافت عباسیہ بغداد (دور اول)	17
9	خلافت عباسیہ بغداد (دور دوم)	19
10	خلافت عباسیہ بغداد (دریم دور، مصر)	22
11	سلجوقی سلطنت	27
12	مرکزی سلجوقی سلاطین	29
13	سلجوقی سلاطین کرمان	30
14	سلجوقی سلاطین شام	31
15	سلاطین سلاجقہ روم (اناطولیہ)	32
16	سلطنت عثمانیہ	34
17	سلطنت عثمانیہ (نہہ سلاطین)	35

36	خلافت عثمانیه (یوکم دیرش خلفاء)	18
41	خلافت هسپانیه (اندلس)	19
45	مرکز ناچاقی لرونکی بعضی حکومتونه	20
50	سلطنت هند	21
51	د عربو هندوستان ته آمد	22
52	د محمود غزنوی او ولس حملې	23
52	د محمود غزنوی مشهورې حملې	24
53	په هندوستان کښې مسلمانان حکمران خاندان غلامان	25
55	خلجی خاندان	26
56	تغلق خاندان	27
58	سادات خاندان	28
59	لودهی خاندان	29
59	مغل خاندان	30
60	سوری خاندان	31
61	سقوط بغداد نه سقوط دلی پورې	32
61	(۱) کمزورې دفاع:	33
62	(۳) معاشی بد حالی :	34
63	لمحه فکریه:	35
63	ماخذ او مصادر	36

پیش لفظ

علم تاریخ د تیرشوی وخت آئینه او د راتلونکی وخت یو رہنما دے. د قومی تعمیر و ترقی په لړ کښې چۀ دے علم ته کوم اهمیت حاصل دے. هغه د فتح یو پوهه انسان نه پټ پناه نه دے. که چرے د یو قوم ماضی بنائسته وی نو د هغوی حوصلے به اوچتے او ارادے به ئے لوړے وی او که چرے د یو قدم افراد د خپلے ماضی نه رانده وی نو د هغوی مستقبل هیڅ کله نه شی روښانه کیدے.

دے وخت کښې چې عالم اسلام د کوم علمی او فکری زوال سره مخ دے د هغه مثال په تیر شوو صدو کښې په نظر نه راځی. کفری طاقتونه نه صرف په ویره وؤ نکو اسلحو او معاشی طاقتونو سره په مونږ باندے حمله آور دی بلکې هغوی د نظر و فکر په میدانونو کښې هم زمونږ د نسلونو د گمراه کولو دپاره پوره تازه دم او بر سر پیکار دی.

په دغه سلسله کښې د دوی لوی هتھیار اسلامی تاریخ دے چې په خپله خوښه ئے مرتب کوی او بیائے مونږ ته رارسوی.

د مسلمانانو د زوال او د علم تاریخ انحطاط تقریباً یو ځای شوے دے او هم په دے ډول سره دا خبره رښتیا ثابتیږی چې کوم قوم خپل تاریخ لره فراموش کړی نو د هغوی شناخت باقی نه پاتے کیږی. د تیرے شوو درے، څلورو صدو راسې مونږه د نورو علومو په شان په علم تاریخ کښې هم د زوال ښکار شوی یو.

اصل کښې د تاریخ حفاظت کوونکی علماء کرام وو چې د څو صدو پورې محدثینو، مفسرینو او فقهاؤ په دے فن کښې خصوصی

دلچسپی اخستے وہ او ڊیره زیاتہ ترقی ئے ورکړے وہ خوبیا روروپہ تاریخ باندے دَ اسلامي طبقے نیوکہ کمزورے شوہ او درباری منشیاتو دَ اسلامی تاریخ نہ ہسې دَ لوبو یو ګوډاګے جوړ کړو بیا دَ هغوی شاگردان میدان ته راؤوتل کو مو چې سیکولر ذهن لرلو او بیا دَ دوی دَ وجے اسلامی تاریخ داسې پیمال کړے شو چې په تیرے شوؤ صدو کبني دھغے مثال موندل گران دی او اوس ہم په تاریخ باندې د سیکولر لابی اجارہ داری ده . دوی په ظاهر کبني خو ځان ته غیر جانبدار وائی خو په حقیقت کبني دوی دَ اسلام سره د بدتریني دشمنی ثبوت ورکوی.

دَ تاریخ حلیہ ورائول او اسلاف لره بدنامل او دَ اسلام فاتحین لره راہزن ثابتولو دَ پارہ دا خلق سخت کوشیشونہ کوی . دے وجے د صحیح تاریخ نہ په خلقو کبني غفلت پیدا کیری او دَ هغے په ځای یو غلط او متبادل تاریخ وجود اخلی لگیا دے.

عوام خو لا څه کوي ، لوے لوے تعلیم یافته خلق دَ دوی دَ مکر و فریب بنکارہ په نظر راځی او دَ دوی دَ غلط تاریخی زاویہ نگاہ ترجمانی کوونکی جوړ شوی دی . دَ سیکولر مؤرخینو یوہ پوره ډله موجود ده چې دَ هغوی نہ په سوؤنو متاثرہ شوے نام نهاد سکالران او صحافیان نَن دَ اخباراتو په ذریعہ دَ نوی نسل په گمراہ کولو کبني مصروف دی .

لہذا په دے حالاتو کبني دَ درے خبرو سخت ضرورت دے چې مسلمانان اهل علم خپلہ ذمہ واری پوره کړی او یو جامع او تحقیقی تاریخ مرتب کړی چې د هغے په ذریعہ دَ داسې قسمہ ټولو شبہاتو ازالہ

ممکن شی او بنه او بد ٿول بنڪاره شی او یو مسلمان لره د اسلامی فکر و نظر سره آشنا ڪرے شی.

بنده د خپل بساط مطابق دا رساله په دے غرض مرتب ڪرے ده چي زمونږ نوجوان نسل ، خصوصاً طلبه او عموماً عام مسلمانان د خپل تاریخ نه او خاص ڪر د خپلو حکمرانانو نه په آسانه او مختصره طریقه باخبره شی. زیر نظر کتاب کوم یو مستقل تاریخی کتاب نه دے بلکې د مسلمانانو د سوؤنو کالو د دور حکومت تاریخی ترتیب او دورانیے یوه خاکه ده دے دپاره چې د مطالعه په دوران کښې ، مختلفو ادوارو ته په ترتیب ورکولو کښې او د هغه دورانیه معلومولو کښې د غلط فهمو نه بچاؤ ممکن شی. په دے رساله کښې د ریاست مدینے نه واخله تر خلافت راشده ، بنو امیه ، بنو عباس ، خلافت عثمانیه ، خلافت هسپانیه پورې او دغه شان د نورو حکومتونو مثلاً مؤحدین ، صفوی ، باطنی ، خاندان غلامان ، خلجی ، تغلق ، سادات ، لودھی ، سوری او د مغل خاندانونو ادوار قلمبند ڪرے شوه دی.

د نورو مضامینو په نسبت تاریخ لره چونکه د یو خشک او ذهن

باندي بوج راوستونکے مضمون په طور شهرت ورکړے شوه دے.

لهذا د لوستونکو د دل لگی برقرار ساتلو دپاره د دے خبرے اهتمام ڪرے شوه دے چې د هر عنوان لاندې د متعلقه دور حکومت د قیام مختصر غونډے پس منظر پیش ڪرے شی. دے دپاره چې په تسلسل سره د تاریخ امت مسلمه یوه اجمالی خاکه په آسانی سره ذهن نشین شی. مزید داچې په هر دور کښې د هغه وخت د خلیفه ، سلطان ،

حاکم وقت ، بادشاه یا حکمران نوم، دار الخلافه او د تخت نشینی تاریخ درج کرے شوه دے او په آخر کښې د سقوط بغداد نه تر خلافت عثمانیه پورې چې کوم زوال راغله دے د هغه په اسبابو هم مختصراً رنږه اچوله شوے ده .

د تاریخ مطالعه کوونکی قارئین که چرے د مطالعه په دوران کښې دا رساله مخې ته کیږدی تو یقناً د تاریخ مختلفو ادوارو د اهمو واقعاتو سره جوړ پیدا کیدل او د هغه کافی حصه ذهن نشین کیدل به آسان شی او دا ګله او شکوه به پوره حده پورې ختمه کرے شی چې تاریخ یاد نه پاته کیږی او ډیر زر هیریري .

د ترقی نه زوال ته پرمختګ

په شپږمه عیسوی صدۍ کېنې د مسلمانانو د عروج او د اسلامي ریاست د قیام نه مخکېنې په مخ د زمکه باندې د باز نطینیانو (رومیانو)، ساسانیانو (ایرانیانو)، چینیانو او هندوستانی سلطنتونو او حکومتونو سکه چلیده. دې سلطنتو به د خپل جغرافیائی حدود د زیاتولو د پاره، زیات نه زیات وسائلو باندې د قبضې حاصلولو د پاره، د مال وزر جمع کولو د پاره، د خپل نخوت و سطوت برقرار ساتلو او په نورو خلقو باندې د برتری حاصلولو د پاره په یو بل حملې کولې. کله یو ته فتح نو بل ته شکست او کله به د دے برعکس نتیجه راوټله په ملکونو باندې قبضه کول، بادشاهانو، وزیرانو او سپاهیانو لره قتلول، د زنانو تقدس پیمال کول، د هغوی عظمت په خورو کېنې ملاوؤل، د هغوی عزتونه تار تار کول، د هغوی آبرو او عزت سره لوبې کول. هغوی سره د ځناورو په شان سلوک کول او د هغوی د بے بسی مذاق پورته کول، ماشومانو باندې بیگارونه کول، بس دا هر څه د دوی گل دنیا وه. بیا زما رب د انسانیت د تقدیر بدلولو فیصله اوکړه او د هدایت یو نمر ځلنده شو چې هغه په پوره آب و تاب سره د خلقو زړونه منور کړل او سترګې ئه ورله روښانه کړې او د هغے په نتیجه کېنې په رومبني کال د هجرت، په مطابقت د شپږ سوه اوؤ ویشتمه هجرۍ (۶۲۷ه) کېنې د عربو د بے آب و گیاه صحراگانو او ریګستانونو نه راپورته کیدونکي. ټاټ نشینو خلقو د یو نخلستان په عین وسط کېنې د خپل رهبر او رهنما، محسن انسانیت خاتم الانبیاء حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم په قیادت کېنې یو اسلامي ریاست ته وجود ورکړو.

دَ امنِ عامه برقرار ساتلو دَ پاره گير چاپيره قبائلو سره او نورو مذهبنو سره تعلق لرونكى اوسيدونكو سره باقاعده تحريرى معاهدے اوکړے شوے، چې د هغه مندرجات نن هم عمراني معاهدو ته بنياد فراهم کولو دَ پاره کافی دى . هم د دغه رياست تسلسل لره ، سره د مختلف نشيب و فراز نه تر ديارلس (۱۳) صدو پورې مسلمانانو برقرار اوساتلو او ډير په بڼه طريقه ئے دغه ذمه وارى تر سره کړه . تر دې چې د اندروني کمزورو او بيروني سازشونو په وجه په يکم نومبر ۱۹۲۲ عيسوی کښې باقاعده د خلافت د خاتمه اعلان اوکړے شو او ۲۹ اکتوبر ۱۹۲۴ عيسوی کښې جديد جمهوريه سيکولر ترکي وجود ته راوستلے شو . ليکن د دے نه روستو هم د مختلفو خطونه باشعوره او غيرتمندو مسلمانانو په مختلفو طريقو سره د خلافت د پاره آواز پورته کړو او د هغه د قيام د پاره ئے کوششونه اوکړل کوم چې تر اوسه پورې جاري دى او جاري به وى ان شاء الله ، حکه چې د الله تعالى فرمان دے : الله تعالى مؤمنانو او نيك عمل کوؤنکو سره وعده کوى چې مونږ به خواه مخواه دوى ته په زمکه کښې خلافت ورکوؤ لکه خه رنگ چې مونږ مخکينو قومونه ته ورکړے وو او ضرور بالضرور به د دوى د پاره د دوى دين مطبوطه وو کوم چې هغوى ته خوښ دے او ضرور بالضرور به د دوى د ويرے حالت لره په امن سره بدلو (چې د هغه نه روستو به دوى خالص) زما عبادت (په نظريه حيات او نظام حيات کښې زما تابعدارى) کوى او زما سره به هيڅ خوک نه شريکوى ، ليکن چا چې د دے نه پس هم نافرمانى اوکړه . بس يقيناً دغه خلق فاسقان دى . (سورة النور: ۵۵)

زمونږ حکمرانی

اسلام او مسلمانانو په دنیا باندې (۱۳۴۲ هـ بمطابق ۶۲۳ء تا ۱۹۴۴ء پورې) تقریباً دولس سوه کاله حکومت کړې دے.

(د ریاست مدینې قیام)

د نبوت نه روستو خالی صحراگانو، ریگستانونو او هموار میدان کښې مسلسل دیارلس کاله د دعوت و تبلیغ کولو نه بعد د الله تعالی د طرف نه نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته مدینې ته د هجرت کولو حکم ورکړے شو کوم ځای کښې چې نبی کریم ﷺ د ریاست مدینې بنیاد کیخودو. د رومبې سن هجرې (بمطابق شپږ سوه درویشتم عیسوی 623ء) نه واخله تر ماه ربیع الاول یوولسمې هجرې (بمطابق جون شپږ سوه دوه دیرشتمې 632ء) پورې نبی کریم ﷺ په طور د یو سربراه مملکت خپل فرائض سرانجام کړل.

(خلافت راشده)

د نبی کریم ﷺ د دې دار فانی نه رحلت کولو نه پس د صحبت نبی ﷺ نه براهراست فیضیاب شوی جانثارانو د ریاستی نظم و نسق چلولو د پاره د نبی کریم ﷺ سخر او یار غار حضرت ابوبکر صدیق^{رض} لره د دې منصب د پاره مناسب بیا موندلو او د هغوی^{رض} په لاس باندې ټولو صحابه کرامو^{رض} بیعت اوکړو. د حضرت ابوبکر صدیق^{رض} د دور (ربیع الاول یوولسمه هجرې) نه واخله تر حضرت عبد الله بن زبیر^{رض} د دور (یکم ربیع الثانی څلور شپیتمه هجرې) پورې یعنی تقریباً په نصف صدی باندې

مشمتمل اسلامي رياست کښې په طور د سربراهان مملکت خپل فرائض پوره کوونکي د صحابه کرام^{رض} دې مجموعي دوراني ته په تاريخ کښې د خلافت راشده او خلافت صحابه په نوم سره يادولې شي.

د اکثرو علمائے کرامو په نيز دا دورانيه د حضرت ابوبکر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه شروع کيږي او په حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ باندې اختتام پذير کيږي. قرآني ارشاداتو لره فوقيت ورکوونکي بعضي علمائے کرام د حضرت حسن بن علي رضی اللہ عنہ، سيدنا امير معاويه رضی اللہ عنہ او سيدنا عبد الله بن زبير رضی اللہ عنہ حکومتونو لره هم په خلافت راشده کښې شماری. البته دوی دې مجموعي دورانيه لره په دوو حصو کښې تقسيموي د حضرت ابوبکر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نا تر حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ پورې دې دور ته د دور عزيمت نوم ورکوي او د حضرت حسن بن علي رضی اللہ عنہ نا تر حضرت عبد الله بن زبير پورې دې دور ته د دور رخصت نوم ورکوي.

د حضرت عبد الله بن زبير رضی اللہ عنہ نه روستو د حضرت امير معاويه رضی اللہ تعالیٰ عنہ څوې يزید او د هغه څوې معاويه ثاني ابن يزید د دوی تعلق چونکه د ابوسفیان رضی اللہ عنہ د خاندان سره دې. دې وجه نه په تاريخ کښې د دې دواړو حضراتو دور حکومت ته بعض اوقات د ” اسفائيون “ دور حکومت هم وئيلې شي.

د نبی کریم صلی اللہ عليه وسلم د وصال نه روستو د حضرت ابوبکر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه د خلافت آغاز شوې وؤ کوم چې تر ديرشو کالو پورې جاری پاتې شوې وؤ او په دې کښې د حضرت عمر رضی

الله تعالیٰ عنہ ، حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ او حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ نومونہ شامل دی او دې سرہ سرہ د حضرت معاویہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ سرہ د صلحی پورې د حضرت حسن رضی اللہ تعالیٰ عنہ مختصر دور اقتدار ہم د دیرشو کالو په دې دائرہ کبني راحی. د دې نه بعد د حضرت معاویہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ تر شلو کالو پورې دور خلافت دې. بیا د بنو امیہ ، بنو عباس او بنو عثمان خلافتونہ دی او په مینخ کبني د حضرت عبد الله بن زبیر رضی اللہ تعالیٰ عنہ دور خلافت ہم دې.

د خلافت راشده دور په دیرشو کالو کبني محصور ولې دې ؟ د حضرت امیر معاویہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ او د حضرت عبد الله بن زبیر رضی اللہ تعالیٰ عنہ د خلافتونو شرعی مقام خه دې؟ په دې باندي د اهل علمو د طرف نه خصوصی بحثونہ شوی دی او د یو حده پورې اوس ہم جاری دی لیکن د دې ټولو بحثونو نه قطع نظر زما طالبعلمانہ نظریہ دا ده چې د امت مسلمہ د پاره حضرات صحابه کرام^{رض} تر قیامتہ پورې اسوه حسنہ او معیار دې.

چونکہ امت مسلمہ په هر دور کبني عزیمت باندي د عمل کولو په پوزیشن کبني نه شو کیدی. دے وجهه نه الله تعالیٰ تکوینی طور باندي د عزیمت او رخصت دواړه دائرے او رخصت دواړو دائرې د حضرات صحابه کرام^{رض} په دور کبني اوبودلې چې امت مسلمہ په خپل خپل وختونو کبني د رهنمائی حاصلولو په بابت کبني د هیخ قسمه مشکلاتو سرہ مخ نه شی.

د حضرات خلفائے راشدین اربعو دور ، د عزیمت دور وؤ او زمونږ د پاره آئیڈیل وو او د حضرت امیر معاویہ^{رض} او عبد الله بن زبیر^{رض} د خلافتونو

دور ، د رخصت دور بللې شى كوم چې د رخصت په دائره كښې تر قيامته پورې د امت مسلمه د پاره معيار او آئيډيل دي.

خلافت راشده تر ديرشو كالو پورې وؤ، د دې دا مطلب نه دي چې گيڼي د دې نه روستو خلافت ختم شوې وو بلكې اسلامي خلافت د دې نه روستو هم د بنو اميه ، بنو عباس او بنو عثمان د خلافتونو په شكل كښې تر ۱۹۲۴ء پورې راغلې دي. په دې خلافتونو كښې نشيب و فراز او بنكته والي ، بره والي اگر چه يقيني طور باندي راغلې دي ليكن بيا هم مجموعي طور باندي د خلافت تسلسل تر خلافت عثمانی پورې قائم پاتي شوې دي. په كوم يو خلافت چې هم د هغې دور د اهل علمو او امت مسلمه اجتماعي راي ته اعتماد حاصل شوې دي ، هغه د فقهي اصولو مطابق هم خلافت اسلاميه شمارلې شي.

خلافت راشده د اسلامي خلافت اعلى ترين معيار او تائيتل دي. بيا دي اعلى ترين معيار كښې خه حده پورې كمې راغلې دي بلكې كه چرې د شاه ولي الله ارشاد ته اوكتلې شي چې علي منهاج النبوة يعنې د خلافت راشده د اعلى ترين معيار د پاره چې كوم شرائط ضروري وو هغه په رومبڼو څلورو بزرگانو باندي پوره شوى دى. د هغې نه روستو د دغه شرائطو پوره موندل مثلاً دا چې هغوى دي براه راست د نبى كريم صلى الله عليه وسلم په تربيت كښې پاتي شوې وي په روستو راتلونكو خلفاء كښې په دغه درجه كښې ممكن نه وو لهذا د دې تعلق د يو شرعي ضابطې شره نه دي بلكې د دې تعلق د الله تعالى تكويني نظام سره معلوميرى.

د حضرت شاه ولي الله[ؒ] دا هم وينا ده چې د خلافت راشده دور صرف هم د ديرشو كالو پورې كيدي شو حكه چې د هغوى نه روستو په دغه شرائطو باندي پوره كيدونكى خلق نه وو پاتي شوې. د دې نه روستو د

خلافت عامه دور وو په کوم باندې چې د خلافت راشده اطلاق خو نه شی کیدې خو د دې دا مطلب هم نه دې چې دا خلافتونه غیر اسلامی وو بلکې دغې خلافتونو لره امت مسلمه خپل خپل دور کښې تسلیم کړی دی او په دغې خلافتونو کښې د بنو امیه خلافت دې. د هغې نه روستو اموی خلیفه مروان ثاني نه عباسیانو خلافت په زبردستی حاصل کړو او امویه خاندان هسپانیه ته منتقل شو په کوم ځای کښې چې هغوی تر اته سوو کالو پورې د خلافت جهندا پورته کړې وه بیا د عباسیانو د خلافت آغاز د سفاح نه اوشو او تقریباً پنځو سوو کالو پورې د هغې تسلسل قائم وو تر دې چې د مستعصم بالله په دور کښې هلاکو خان په بغداد باندې حمله اوکړه او دې سره د بنو عباس د خلافت خاتمه اوشوه. بیا دې نه پس بنو عثمان د خلافت بیرغ پورته کړو او دا ترک وو چې الله تعالی د اسلام او مسلمانانو د خدمت د پاره منتخب کړې وو. سلطان عثمان اول په ۱۲۹۹ء کښې د بر سا په مقام باندې د خپل سلطنت د قیام اعلان اوکړو اوهم د هغه په نوم باندې دې سلطنت خپل ځان ته نوم او بخشه او په مصر کښې چې کوم خلافت اسلامی باقی وو هغوی هم د دوی په حق کښې د دستبرداری اعلان کولو سره د عثمانیانو خلافت تسلیم کړو او سلطان محمد فاتح د قسطنطنیه فتح کولو سره هغې لره د عثمانی خلافت دار السلطنت جوړه کړه. د خلافت دا دور هم کم ویش پنځوسو کالو باندې محیط دې او د دې سلسلې آخری خلیفه سلطان عبد المجید مرحوم دې چې هغه لره په ۱۹۲۴ء کښې د جدید ترکی بانی مصطفی کمال اتاترک جلا وطن کړو او د خلافت د خاتمې اعلان ئې اوکړو (ریاست مدینه : علامه زاهد الراشدی)

قیام ریاست

حضرت سیدنا محمد الرسول صلی اللہ علیہ وسلم بطور حکمران
(یکم ہجری نہ تر ربیع الاول ۱۱ھ پورے بمطابق ۶۲۳ء نہ تر جون ۶۳۲ء پورے)

خلافت

خلیفہ اول (خلیفۃ الرسول) سیدنا ابوبکر صدیق ^{رض} ۱۱ھ بمطابق ۶۲۳ء
تر آخری خلیفہ سلطان عبد المجید خان ثانی ۱۳۴۲ھ بمطابق ۱۹۲۴ء پورے

خلافت راشدہ

(دور عزیمت)

شماره	دَخلیفہ نوم	دارالخلافتہ	آغاز خلافت (ہجری و عیسوی میاشت او کال)
1	سیدنا ابوبکر صدیق ^{رض}	مدینہ منورہ	ربیع الاول ۱۱ھ بمطابق ۶۳۲ء
2	سیدنا عمر فاروق ^{رض}	مدینہ منورہ	۲۲ جمادی الآخرة ۱۳ھ بمطابق ۶۳۴ء
3	سیدنا عثمان ذوالنورین ^{رض}	مدینہ منورہ	یکم محرم الحرام ۲۴ھ بمطابق ۶۴۴ء
4	سیدنا علی المرتضیٰ ^{رض}	کوفہ	۱۷ ذی الحجہ ۳۵ھ بمطابق ۶۵۶ء

(دوررخصت)

شماره	دَخلیفه نوم	دارالخلافة	آغاز خلافت (هجری و عیسوی میاشت او کال)
5	سیدنا حسن بن علی ^{رض}	کوفه	رمضان ۴۰ هـ بمطابق ۶۶۱ء
6	سیدنا امیر معاویه ^{رض}	دمشق	ربیع الاول ۴۱ هـ بمطابق ۶۶۱ء
7	سیدنا عبد الله بن زبیر ^{رض}	مکه مکرمة	یکم ربیع الثانی ۶۴ هـ بمطابق ۶۸۳ء

(اسفائیون)

شماره	دَخلیفه نوم	دارالخلافة	آغاز خلافت (هجری و عیسوی میاشت او کال)
8	یزید بن امیر معاویه ^{رض}	دمشق	رجب ۶۰ هـ بمطابق ۶۸۰ء
9	معاویه ثانی بن یزید ^{رض}	دمشق	خو ورخې ، خو میاشتی

خلافت بنو امیه (سلسله مروانی)

دَ رسول الله صلی الله علیه وسلم په شجرهٔ نسب کنبې په څلورم پښت کنبې دَ عبد مناف نوم راځي کوم چې دَ قُصَى ځوې وو.

دَ عبد مناف په اولاد کنبې امیه بن عبد الشمس چې پوره نوم ئې امیه بن عبد الشمس بن عبد مناف بن قصی القریشی دی. دَ دور نبوت نه مخکښې په مکه کنبې دَ شهرى ریاست په دوران کنبې دَ سپه سالاری ذمه داری دَ امیه په حصه کنبې راغله او دغه ذمه داری بیا دَ امیه ځوی حرب بن امیه ته او بیا ابوسفیان ته منتقل شوه او هم دَ دوی اولاد ته بنو امیه وئیلې شی . ابتداء کنبې دا قبیله دَ اسلام مخالف وه ، دَ عقبه بن ابی معیط تعلق هم دَ دې قبیلې سره دې چا چې په بیت الله کنبې دَ مانځه په دوران کنبې دَ نبی کریم صلی الله علیه وسلم په ست مبارک کنبې څادر اچولې وو او نبی صلی الله علیه وسلم ته ئې سخت تکلیف رسولې وولیکن دَ اسلام راوړلو نه روستو دَ دې قبیلې په سوونو خلقو دَ اسلام دَ پاره قابلِ قدر خدمات سر انجام کړې دی. چی په هغوی کنبې دَ ریاستِ مدینې دریم خلیفه حضرت عثمان بن عفان ^{رض} ، ام المؤمنین ام حبیبه ^{رض} ، ابو سفیان ^{رض} ، معاویه بن ابی سفیان ^{رض} ، سلیمان بن عبد الملك، عمر بن عبد العزيز وغیره دَ دوی نومونه ښکاره دی. دا په قریشو کنبې یو امتیازی شان والا او دولتمنده قبیله وه . دَ مروان بن حکم تعلق هم دَ دې قبیلې یو شاخ بنو عاص سره وو چا چې باقاعده دَ خلافت بنو امیه بنیاد کیخودلې وو.

خلافت بنو اميه (سلسله مرواني)

٦٤ هتا ١٢٧ه بمطابق ٦٨٣ ء تا ٧٤٤ ء

شماره	دَخليفه نوم	دار الخلافة	آغاز خلافت (هجري و عيسوي مياشت او كال)
10	مروان بن الحكم	دمشق	٣ ذوالقعدة ٦٤ه بمطابق ٦٨٣ ء
11	عبد الملك بن مروان	دمشق	٢٧ رمضان ٦٥ه بمطابق ٦٨٥ ء
12	وليد اول بن عبد الملك	دمشق	١٤ اشوال ٨٦ه بمطابق ٧٠٥ ء
13	سليمان بن عبد الملك	دمشق	١٥ جمادى الآخرة ٩٦ه بمطابق ٧١٥ ء
14	عمر بن عبد العزيز	دمشق	١٠ صفر ٩٩ه بمطابق ٧١٧ ء
15	يزيد ثانی بن عبد الملك	دمشق	٢٠ رجب ١٠١ه بمطابق ٧٢٠ ء
16	هشام بن عبد الملك	دمشق	٢٦ شعبان ١٠٥ه بمطابق ٧٢٤ ء
17	وليد ثانی بن يزيد ثانی	دمشق	٦ ربيع الثاني ١٢٥ه بمطابق ٧٤٣ ء
18	يزيد ثالث بن وليد ثانی	دمشق	٢٧ جمادى الآخرة ١٢٦ه بمطابق ٧٤٤ ء
19	ابراهيم بن وليد ثانی	دمشق	٧ ذوالحجه ١٢٦ه بمطابق ٧٤٤ ء
20	مروان ثانی بن محمد	دمشق	١٤ صفر ١٢٧ه بمطابق ٧٤٤ ء

دَ بنو اميه دا آخری خليفه دې سن ١٣٢ه کښې په مقام بوصير (مصر) کښې په ميدان جنگ کښې مړ کړې شو او هم دغه شان دَ بنو اميه دَ خلافت خاتمه اوشوه.

سلسله خلافت بنو عباس (بغداد)

دَ اموی دور حکومت په آخری کالونو کښې دَ مختلفو وجوهاتو په بنیاد باندې مختلف شورشونه او بغاوتونه بریا کړې شو او په دوی کښې دوه ډلې ډیرې متحرکې وې چې دَ هغوی تعلق دَ بنو هاشم سره وو.

یوې ډلې حضرت علی[ؓ] او دَ هغه اولاد لره دَ خلافت حقداران گنرل او بلې ډلې دَ نبی کریم صلی الله علیه وسلم تره دَ حضرت عباس[ؓ] اولاد تحت خلافت ته رسول غوښتل. دَ هشام بن عبد الملك پورې دَ دې ټولې کاروائی علم چاته نه وو شوې. دَ مروان ثانی په دور کښې دَ عباسیانو دَ دې تحریک او جدوجهد انکشاف او شو نو مروان ابراهیم بن محمد لره قتل کړو. ابراهیم دَ نبی کریم صلی الله علیه وسلم دَ تره حضرت عباس رضی الله تعالی عنه دَ حوی عبد الله دَ نمسی محمد بن علی مشر حوی او جانشین وو، لهذا دَ ابراهیم بن محمد رور عبد الله بن محمد (کوم چې دَ ابو السفاح په نوم سره یادولې شی) دَ بنو امیه خلاف علم بغاوت راپورته کړو او خپل آبائی مسکن ئې پرینخودو او کوفې ته راغې او دَ ابو مسلم خراسانی او نورو سرگرمو خلقو سره ملو شو او په عراق ئې قبضه اوکړه او بالاخر په ربیع الاول ۱۳۲هـ کښې دَ خپل خلافت اعلان اوکړو.

سلسله خلافت بنو عباس (بغداد)

132ھ تا 656ھ بمطابق 750ء تا 1258ء

خلافت عباسیہ بغداد (دور اول)

شماره	نام خلیفہ	دار الخلافہ	آغاز خلافت هجری و عیسوی میاشت او کال
21	ابو العباس السفاح (عبد اللہ بن محمد العباس)	کوفہ	13 ربیع الاول 132ھ بمطابق 750ء
22	ابو جعفر منصور عبد اللہ بن محمد	بغداد	6 ذو الحجہ 158ھ بمطابق 754ء
23	مہدی محمد بن منصور	بغداد	6 ذو الحجہ 158ھ بمطابق 775ء
24	ہادی موسی بن مہدی	بغداد	22 محرم 179ھ بمطابق 785ء
25	ہارون الرشید	بغداد	16 ربیع الاول 170ھ بمطابق 786ء
26	امین محمد بن ہارون الرشید	بغداد	3 جمادی الآخرة 193ھ بمطابق 809ء
27	مامون عبد اللہ بن ہارون الرشید	بغداد	26 محرم 198ھ بمطابق 813ء

شماره	نام خليفه	دارالخلافة	آغاز خلافت هجري وعيسوي مياشت او كال
28	معتصم بالله، محمد بن هارون الرشيد	بغداد	16 رجب 218هـ بمطابق 833ء
29	واثق بالله هارون بن معتصم	بغداد	18 ربيع الاول 227هـ بمطابق 842ء
30	متوكل على الله ابو الفضل جعفر بن معتصم	بغداد	23 ذو الحجه 232هـ بمطابق 847ء
31	منتصر بالله محمد بن متوكل	بغداد	4 شوال 247هـ بمطابق 861ء
32	مستعين بالله احمد بن محمد بن متوكل	بغداد	3 ربيع الثاني 248هـ بمطابق 862ء
33	معتز بالله محمد بن متوكل	بغداد	4 محرم 252هـ بمطابق 866ء
34	مهتدي بالله محمد بن واثق	بغداد	27 رجب 255هـ بمطابق 869ء
35	معتمد على الله محمد بن متوكل	بغداد	18 رجب 256هـ بمطابق 870ء

خلافت عباسیه بغداد (دوردوم)

ابو العباس احمد المعتضد بالله د عباسی سلطنت لسم خلیفه د المتوکل علی الله نمسی او د پنخلم خلیفه المعتمد علی الله وراره وو. د معتضد پلار ابو احمد الموفق وفات شوې وو او د هغه نه روستو د معتمد د حوی د جعفر ولی عهد جوړیدل یقینی وو، لیکن معتمد د ولی عهدی د پاره خپل وراره احمد ته په خپل حوی جعفر باندې فوقیت ورکړ او د محرم په میاشت سن 269 هجری کښې هغه ولی عهد مقرر کړې شو او بیا یو شو میاشتی روستو د رجب په میاشت کښې د معتمد انتقال اوشو.

خلافت عباسیه بغداد (دوردوم)

شماره	نام خلیفه	دار الخلافه	آغاز خلافت هجری وعیسوی میاشت او کال
36	المعتضد بالله احمد بن موفق بن متوکل	بغداد	20 رجب 279هـ بمطابق 892ء
37	مکتفی بالله (علی بن معتضد)	بغداد	22 ربیع الثاني 289هـ بمطابق 902ء
38	مقتدر بالله جعفر بن معتضد	بغداد	12 ذی القعدة 295هـ بمطابق 908ء
39	قاهر بالله محمد بن معتضد	بغداد	27 شوال 320هـ بمطابق 932ء

6 جمادى الاولى 322هـ بمطابق 934ء	بغداد	راضى بالله محمد بن معتضد	40
20 ربيع الاول 329هـ بمطابق 940ء	بغداد	متقى لله ابراهيم بن مقتدر	41
20 صفر 333هـ بمطابق 944ء	بغداد	مستكفى بالله عبد الله بن مكتفى	42
12 جمادى الآخرة 334هـ بمطابق 945ء	بغداد	مطيع الله فضل بن مقتدر	43
13 ذو القعدة 363هـ بمطابق 974ء	بغداد	طابع الله، عبد الكريم بن مطيع	44
19 رجب 381هـ بمطابق 991ء	بغداد	قادر بالله احمد بن مقتدر	45
13 شعبان 467هـ بمطابق 1075ء	بغداد	قايم بأمر الله عبد الله بن مقتدر	46
15 محرم 487هـ بمطابق 1084ء	بغداد	مستظهر بالله احمد بن مقتدى	48
16 ربيع الثانى 512هـ بمطابق 1118ء	بغداد	مسترشد بالله فضل بن مستظهر	49
17 ذى القعدة 529هـ بمطابق 1135ء	بغداد	راشد بأمر الله بن مستظهر	50

18 ذى القعدة 530هـ بمطابق 1136ء	بغداد	مقتفى لامر الله محمد بن مستظهر	51
2 ربيع الاول 555هـ بمطابق 1160ء	بغداد	مستنجد بالله يوسف بن مقتفى	52
9 ربيع الثانى 566هـ بمطابق 1170ء	بغداد	مستفى بأمر الله ابو محمد حسن بن مستنجد	53
2 ذو القعدة 575هـ بمطابق 1180ء	بغداد	ناصر الدين الله احمد بن مستفى	54
30 رمضان 622هـ بمطابق 1225ء	بغداد	ظاهر بأمر الله محمد بن ناصر	55
14 رجب 623هـ بمطابق 1226ء	بغداد	مستنصر بالله منصور بن ظاهر	56
10 جمادى الاخرة 640هـ بمطابق 1242ء	بغداد	مستعصم بالله عبد الله بن مستنصر	57
14 صفر 656هـ بمطابق 1258ء	بغداد	د خلافت خاتمه	58

هلاکو خان د عباسى وزير ابن علقمى او د نصير الدين طوسى د
حرص او غداری کولو په وجه بغداد فتح کړو او خليفه مستعصم بالله ئى
شهيد کړو او په دې طريقې سره د خلافت خاتمه اوشوه.

خلافت عباسیه بغداد (دریم دور، مصر)

مستعصم په بغداد کښې د عباسی دور حکومت آخری خلیفه وو، عباسی سلطنت خپلې آخری ساه گانې اخستې، لیکن د خلافت تسلسل بیا هم باقی وو.

په 9 محرم الحرام 256 هجری بمطابق 17 جنوری 1258ء باندې تاتاریانو د نویان په قیادت کښې نهر دجله عبور کړه او دلته د هغوی مقابله د بغداد د فوج سره اوشوه، ډیر سخت جنگ اوشو لیکن د الله تعالی نصرت شامل حال وو او بالاخر تاتاریان او تختیدل.

دوه ورځې پس تاتاریانو دوباره د بغداد ښار محاصره اوکړه او د منجنیقونو په ذریعه سنگ باری اوکړې شوه په درپه غشی او ورولی شو او 22 محرم باندې باقاعده حمله اوکړې شوه او درې ورځې پس تاتاریانو په مغربي فصیل باندې حمله اوکړه.

خلیفه د ابن علقمی نه مشوره طلب کړه نو هغه ورته په جواب کښې دا اوئیل «چې جی تاسو تاتاریانو سره جنگ مه کوی او مصلحت هم په دې کښې دې چې فی الحال مونږ تاتاریانو ته خپلې دروازې کھولاؤ کړو. هلاکو خان هم د خلیفه نه مطالبه اوکړه چې مسلح عوام او فوج دې خپل هتیار او غورځوی.

بس څنگه چې مسلح خلقو سر تسلیم خم کړو او د ښار نه بهر وتل شروع شو نو تاتاریانو به یو یو فرد گیره ؤ او قتل کوو به ئې.

په دویم صفر باندې د بغداد په جامع مسجد کنبې خطبه اووئیلې شوه چې د خطبې آغاز خطیب صاحب په دې الفاظو سره اوکړو ټول تعریفونه هغه ذات د پاره دی چې د مرگ په ذریعه ئی د پخو عمارتنو جوړولو والا منهدم کړل او چاچې ددې بناری د خلقو د فنا کولو فیصله کړې ده.

د مسلسل قتل وقتال او لوټ مار نه بعد د صفر المظفر په دویم تاریخ هلاکو خان په خپل اس باندې سور قصر خلافت ته داخل شو او د عباسی سلطنت نمر غروب شو.

د لته نه چې کوم عباسی شهزادگان بچ شو هغوی د قاهرې طرف ته روان شو او دغه شان تر درې نیم کالو پورې خلافت د تعطل بنکار وو، لیکن بالآخر په ۲۵۹ هجری کنبې خلقو د یو عباسی شهزاده مستنصر بالله په لاس باندې بیعت اوکړو او په قاهره کنبې بیا عباسی خلافت قایم کړو او دغه رنگ دوباره خلافت بحال کړې شو.

اقبال رحمه الله په خای وئیلی دی:

جہاں میں اہل ایمان صورت خورشید جیتے ہیں

ادھر ڈوبے ادھر نکلے ادھر ڈوبے ادھر نکلے

یعنی دنیا کنبې اهل ایمان په مثل د نمر زندگی تیروی دلته ډوب شی نو هلته بنکاره شی او هلته ډوب شی نو دلته بنکاره شی.

په ۹۲۳ هجری بمطابق ۱۵۱۷ء کنبې ترک عثمانی سلطان سلیم اول مصر لره فتح کړو او خلیفه متوکل ثالث ئی خان سره قسطنطنیه ته بوتلو.

او متوکل د علماء او قاضیانو په مخکنبې د سلیم په لاس باندې بیعت اوکړو او خلافت ئی سلطان سلیم اول ته حواله کړو.

خلافت عباسیه (دویم دور مصر)

659هتا 923ه بمطابق 1260ء تا 1517ء

د خلافت عباسیه بغداد د خاتمی نه تقریبا درې نیم کاله پس په قاهره مصر کښې د المستنصر بالله په لاس باندې بیعت اوشو.

شماره	نام خلیفه	دار الخلافة	آغاز خلافت هجری و عیسوی میاشت او کال
59	مستنصر بالله ابو قاسم احمد بن ظاهر	القاهره	13 رجب 659ه بمطابق 1260ء
60	حاکم بأمر الله (اول) احمد بن الحسن	القاهره	8 محرم 661ه بمطابق 1263ء
62	واثق بالله (اول) ابراهیم	القاهره	6 ذی القعدة 740ه بمطابق 1339ء
63	حکم بأمر الله (ثانی) احمد بن مستکفی	القاهره	21 ذی الحجه 740ه
64	معتضد بالله (اول) ابوبکر بن مستکفی	القاهره	جمادی الاخره 753ه بمطابق 1352ء
65	متوکل علی الله (اول) محمد بن معتضد	القاهره	جمادی الاولی 763ه بمطابق 1352ء
66	معتصم زکریا بن واثق اول	القاهره	ربیع الاول 779ه بمطابق 1377ء

ربيع الثاني 779هـ بمطابق 1377ء	القاهره	متوكل اول (دوباره)	67
رجب 785 هـ بمطابق 1383ء	القاهره	واثق ثاني (عمرين واثق اول)	68
19شوال 788هـ بمطابق 1385ء	القاهره	معتصم (دوباره)	69
10جمادى الاولى 791هـ بمطابق 1388ء	القاهره	متوكل (سه باره)	70
رجب 808هـ بمطابق 1405ء	القاهره	مستعين بالله (عباس بن متوكل)	71
16 ذى الحجه 816 هـ بمطابق 1414ء	القاهره	معتضد ثاني (داؤد بن متوكل)	72
4ربيع الاول 845هـ بمطابق 1441	القاهره	مستكفي ثاني (سليمان بن متوكل)	73
محرم 855هـ بمطابق 1451ء	القاهره	قايم بأمر الله (حمزه بن متوكل)	74
رجب 859هـ بمطابق 1455ء	القاهره	مستنجد بالله (يوسف بن متوكل)	75
26 محرم 884 هـ بمطابق 1479ء	القاهره	متوكل ثاني عبد العزيز بن مستعين	76

صفر 903هـ بمطابق 1497ء	القاهره	مستمسك بالله يعقوب بن متوكل ثاني	77
922هـ بمطابق 1516ء	القاهره	متوكل بالله (الثالث) بن مستمسك	78
922هـ بمطابق 1566ء	القاهره	مستمسك (دوباره)	79
923هـ بمطابق 1517ء	القاهره	متوكل ثالث (دوباره)	80

سلجوقی سلطنت

د دولت آل سلجوق تاریخ، د اسلام د عظمت او بزرګۍ د انتهایی اهم دور تاریخ دی.

د دولت عباسیه د زوال نه بعد کوم سلطنت چې د ممالک اسلامیه اکثرې حصی لره په یو مرکز باندې راجمع کړه هغه هم د سلجوقی سلطنت وو ځکه دې سلطنت د چین د سرحد نه واخله تر بحر ابیض د سواحل پورې او د عدن نه واخله تر خوارزم او بخارا پورې، ټول مسلمان قومونه ئی یو کړل او د ایشیا هغه بهترین خطې لره کومه چې په هغه دور کښې نه صرف د اسلامی تهذیب بلکې د ټول عالم د تهذیب علمبرداره وه ئی د سیاسي انتشار او پراګندګۍ د حالت نه راوویسته او د دې قابله ئی جوړه کړه چې د انسانی تمدن په تعمیر کښې خپله پوره حصه واچوی.

د دې عهد آغاز د پنځمې صدۍ هجری د ابتداء نه کیږی او تقریباً کم ویش تر درې سوو کالو پورې دا سلجوقی سلطنت قائم وو.

په دوی کښې طغرل، سلطان الپ ارسلان، ملک شاه، برقیارن، محمد او سنجر فرمنروا وو او د دوی مشهور وزیر اعظم خواجه نظام الملک وو.

د تاریخ په ژبه دې خلقو ته سلاجقه عظام وئیلی شی، د دوی نه روستو سلجوقی سلطنت منتشر کیږی او په مختلف اسلامي ممالک باندې څه سلجوقی غلام او څه سلجوقی شهزاده گان خپل خود مختاره ریاستونه قائموی.

په دې کښې خالص سلجوقی ریاستونه کرمان، عراق، شام او روم وو چې هغې ته علی الترتیب سلاجقه کرمان، سلاجقه عراق، سلاجقه شام او سلاجقه روم وئیلی شی، دا ټول ریاستونه د سلاجقه عظام په دور کښې د مختلفو تاریخونو نه شروع کیږی او بیا په مختلفو تاریخونو باندې ختمیږی هم.

د کوم کیفیت چې د لاندیني نقشي نه معلومیدي شی.

433 هجری بمطابق 1041 عیسوی تا 583 هجری بمطابق 1187ء	سلاجقه کرمان
487 هجری بمطابق 1094ء تا 511 هجری بمطابق 1194ء	سلاجقه شام
511 هجری بمطابق 1117ء تا 590 هجری بمطابق 1194ء	سلاجقه عراق وکردستان
570 هجری بمطابق 1171ء تا 700 هجری بمطابق 1300ء	سلاجقه روم

مرکزی سلجوقی سلاطین

تاریخ حکومت	خطاب	نوم
1063 تا 1072	سلطان	الپ ارسلان
1063 تا 1016	بیگ	طغرل
1072 تا 1092	سلطان جلال الدولة	ملک شاه (اول)
1092 تا 1094	سلطان ناصرالدین والدینا	محمود بن ملک شاه
1094 تا 1105	سلطان ابو المظفر رکن الدینا والدین	برقیارق بن ملک شاه
1105	سلطان معز الدین	ملک شاه (دوم)
1105 تا 1118	سلطان غیاث الدین والدینا	ملک محمد تپار
1118 تا 1153	سلطان معز الدین	احمد سنجر

د محمد تپار خوی محمود بن محمد تپار احمد سنجر لره د بادشاه تسلیمولو نه انکار اوکړو او په بغداد کښې ئه دار الحکومت قائم کړو او پخپله سلطان جوړ شو خو په 1131 کښې احمد سنجر ده لره د مخې نه لرې کړو.

ساجوقی سلاطین کرمان

1041 تا 1187 ء

تاریخ حکومت	نام	نمبر شماره
1041ء تا 1073ء	قاورد	1
1073ء تا 1074ء	کرمان شاه	2
1074ء تا 1075ء	سلطان شاه	3
1075ء تا 1084ء	حسین عمر	4
1084ء تا 1096ء	توران شاه اول	5
1096ء تا 1101ء	ایران شاه	6
1101ء تا 1142ء	ارسلان شاه اول	7
1142ء، تا 1156ء	محمد اول	8
1156ء تا 1169ء	طغرل شاه	9
1169ء تا 1174ء	بهرام شاه	10
1174ء تا 1176ء	ارسلان شاه ثانی	11
1176ء تا 1183ء	توران شاه ثانی	12
1183ء تا 1187ء	محمد ثانی	13

ساجوقى سلاطين شام 1085ء تا 1123ء		
1085ء تا 1086ء	ابو سعيد تاج الدوله توتش اول	1
1086ء تا 1078ء	جلال الدوله ملك شاه اول	2
1087ء تا 1094ء	قاسم الدوله ابو سعيد	3
1094ء تا 1095ء	ابو سعيد تاج الدوله توتش اول (دويم حُل)	4
1095ء تا 1113ء	فخر الملك ردوان	5
1113ء تا 1114ء	تاج الدوله الپ ارسلان الاخرس	6
1114ء تا 1123ء	سلطان شاه	7

**سلاطين سلاجقه روم (اناطوليه)
1077ء تا 1307ء**

1060ء تا 1077ء	التمش	1
1077ء تا 1086ء	سليمان بن التمش	2
1092ء تا 1107	داؤد قلع ارسلان اول	3
1107ء تا 1116ء	ملك شاه	4
1116ء تا 1156ء	ركن الدين مسعود	5
1156ء تا 1192ء	عز الدين قلع ارسلان ثاني	6
1192ء تا 1196ء	د غياث الدين خسرو اول	7
1196ء تا 1204ء	سليمان ثاني	8
1204ء تا 1205	قلع ارسلان (دريم)	9
1205ء تا 1211ء	د غياث الدين خسرو اول (دويم حل)	10
1211ء تا 1220ء	عز الدين قيقاس اول	11
1220ء تا 1237ء	علاؤ الدين كيقباد اول	12
1237ء تا 1246ء	د غياث الدين خسرو دويم	13
1246ء تا 1260ء	عزالدين كيقاس ثاني	14
1249ء تا 1257ء	ركن الدين قلع ارسلان ثاني	15
1257ء تا 1259ء	د غياث الدين خسرو ثاني (دويم حل)	16

1265ء تا 1282ء	د غياث الدين خسرو دريم	17
1282ء تا 1284ء	غياث الدين مسعود ثاني	18
1284ء	علاؤ الدين كيقباد سوم	19
1284ء تا 1293	غياث الدين مسعود ثاني (دويم خُل)	20
1293ء تا 1294ء	علاؤ الدين كيقباد سوم (دريم خُل)	21
1294ء تا 1301ء	غياث الدين مسعود ثاني (دريم خُل)	22
1301ء تا 1303ء	علاؤ الدين كيقباد سوم (دريم خُل)	23
1303ء تا 1307ء	غياث الدين مسعود ثاني (خلورم خُل)	24
1307ء	غياث الدين مسعود سوم	25

سلطنت عثمانیه

رکن الدین ابو طالب محمد بن میکائیل د سلجوقیانو پرمبني باقاعده سلطان منلی شی، حُکه هغه منتشر قبائل متحد کړل او د سلجوق سلطنت بنیاد ئی کيخودو.

په 641 هجری کښې د علاؤ الدین کيقباد د ځوی او د سلجوق سلطنت د آخري سلطان غياث الدین خسرو ثاني او د تاتاریانو د فوج قیادت کونکی نویان تر مینځه په محرم الحرام کښې سخت جنگ اوشو، چې پکښې سلجوقیانو ته شکست ورکړې شو او ټول سلطنت د تاتاریانو لاس ته ورغې.

تقریبا درې کاله روستو په 644 هجری بمطابق ۱۲۳۶ عیسوی کښې خسرو ثاني وفات شو، په دغه زمانه کښې د سلیمان شاه د ځوی ارطغرل «سگود» چې ورته سخوت هم وئیلې کيږې، یو جاگیر وو کوم لره چې د غياث الدین خسرو ثاني پلار علاؤ الدین کيقباد ده ته د ده د بهادری مړانې او د منگولیانو په خلاف د سلجوقی افواجو د امداد کولو په نتیجه کښې ورکړې وو.

ارطغرل نه صرف د خپل جاگیر په ښه طریقي سره حفاظت اوکړو بلکې ورسره ئی نورې علاقې هم فتحه کړې او د سلجوقی سلطنت په نیابت کښې ئی په درې ضلعو باندي مشتمل د یو ریاست بنیاد کيخودو، کوم لره

چې روستو د ارطغرل ځوی عثمان نور هم وسعت ورکړو او خپل حکومت
ئی نور هم مستحکم کړو او دغه شان ئی د سلطنت عثمانیه بنیاد کیخودو.

سلطنت عثمانیه (نهه سلاطین)

شماره	نام خلیفه	آغاز خلافت هجری وعیسوی میاشت او کال
1	سلطان عثمان خان بن ارطغرل بن سلیمان شاه	687 هـ بمطابق 1288ء
2	سلطان اورخان بن عثمان	726 هـ بمطابق 1326ء
3	سلطان مراد اول	760 هـ بمطابق 1359ء
4	سلطان بایزید اول (یلدرم)	791 هـ بمطابق 1389ء
5	سلطان محمد اول چلپی	816 هـ بمطابق 1413ء
6	سلطان مراد ثانی	824 هـ بمطابق 1421ء
7	سلطان محمد ثانی الفاتح (سرفاتح)	855 هـ بمطابق 1451ء
8	سلطان با یزید ثانی	886 هـ بمطابق 1481ء
9	سلطان سلیم اول (او روستو بیا رومی عثمانی خلیفه)	918 هـ بمطابق 1512ء

خلافت عثمانیه (یوکم دیرش خلفاء)

923ھ تا 1342ھ بمطابق 1517ء تا 1924ء

سلطان سلیم اول مصر فتحه کړو او د مصر عباسی خلیفه متوکل ثالث د سلیم اول په لاس باندې بیعت اوکړو او خلافت ئی ورته حواله کړو. نو دغه شان سلطنت عثمانیه، په خلافت عثمانی سره بدل شو او سلطان سلیم اول رومبې عثمانی خلیفه جوړ شو.

یوکم دیرش عثمانی خلفاء

شماره	نام خلیفه	دار الخلافه	آغاز خلافت هجری وعیسوی میاشت او کال
1	رومبني عثمانی خلیفه سلیم خان اول بن با یزید ثانی	استنبول	923ھ بمطابق 1517ء
2	سلیمان بن سلیم اول (سلیمان القانون)	استنبول	15 شوال 926ھ بمطابق 1520ء
3	سلیم ثانی بن سلیمان القانونی	استنبول	8 ربیع الاول 974ھ بمطابق 1566ء
4	مراد ثالث بن سلیم ثانی	استنبول	7 رمضان 982ھ بمطابق 1574ء

9 جمادى الآخرة 1003 هـ بمطابق 1595ء	استنبول	محمد ثالث بن مراد ثالث	5
17 رجب 1026 هـ هـ بمطابق 1617ء	استنبول	احمد اول بن محمد ثالث	6
يكم ربيع الاول 1027 هـ بمطابق 1618ء	استنبول	عثمان ثانی بن احمد اول	8
13 ذى القعدة 1032 هـ بمطابق 1623ء	استنبول	مراد رابع غازى بن احمد اول	9
يكم ذى القعدة 1049 هـ بمطابق 1640ء	استنبول	ابراهيم اول بن احمد اول	10
يكم شعبان 1058 هـ هـ بمطابق 1648ء	استنبول	محمد رابع اوصى بن ابراهيم	11
2 محرم 1099 هـ هـ بمطابق 1687ء	استنبول	سليمان ثانی بن ابراهيم	12
26 رمضان 1102 هـ هـ بمطابق 1691ء	استنبول	احمد ثانی بن ابراهيم	13

9 جمادى الآخرة 1106 هـ بمطابق 1694ء	استنبول	مصطفى ثانى بن محمد رابع	14
23 شعبان 1115 هـ بمطابق 1703ء	استنبول	احمد ثالث بن محمد رابع	15
11 ربيع الاول 1443 هـ بمطابق 1730ء	استنبول	محمود اول بن مصطفى ثانى	16
23 صفر 1168 هـ بمطابق 1754ء	استنبول	عثمان ثالث بن مصطفى ثانى	17
28 ربيع الاول 1171 هـ بمطابق 1787ء	استنبول	مصطفى ثالث بن احمد ثانى	18
8 شوال 1187 هـ بمطابق 1787ء	استنبول	عبد الحميد اول بن احمد	19
11 رجب 1203 هـ بمطابق 1779ء	استنبول	سليم ثالث بن مصطفى	20

1222هـ بمطابق 1807ء	استنبول	مصطفى رابع بن عبد الحميد اول	21
1223هـ بمطابق 1808ء	استنبول	محمود ثاني بن عبد الحميد اول	22
25 ربيع الثاني 1255هـ بمطابق 1839ء	استنبول	عبد المجيد اول بن محمود معمار حرم	23
15 ذى الحجه 1277هـ بمطابق 1861ء	استنبول	عبد العزيز بن محمود معمار حرم	24
5 جمادى الاخرة 1293هـ بمطابق 1876ء	استنبول	مراد خامس بن عبد المجيد اول	25
10 شعبان 1293 هـ بمطابق 1876ء	استنبول	عبد الحميد ثاني بن عبد المجيد اول	26
6 ربيع الثاني 1327 هـ بمطابق 1909ء	استنبول	محمد خامس رشاد بن عبد المجيد	27

23 رمضان 1336 هـ بمطابق 1922ء	استنبول	محمد سادس وحيد الدين بن عبد المجيد	28
ربيع الاول 1341 هـ بمطابق 1922	استنبول	عبد المجيد ثاني بن عبد العزيز	29
1342 هـ بمطابق 1924ء	استنبول	معزولي عبد المجيد	30

په 29 اکتوبر 1924ء باندې ترکی حکومت جمهوریه او گڙخولي شو
او په 3 مارچ 1925ء باندې د ترکی خلافت لره قانونی طور باندې مصطفی
کمال ختم کړو.

خلافت هسپانيه (اندلس)

په 92 هجري بمطابق 711 عيسوی کښې طارق بن زياد د اندلس څه علاقې فتحه کړې.

او بيا روستو لږه لږه موده پس مسلمانان جرنيلان راتلل شروع شو، تر دې چې د 138 هجري آخر پورې ټول اندلس فتحه شو او امراء بنو اميه د دې انتظام سنبهال کړو.

مسلمانانو د براعظم يورپ په مغربي طرف باندې موجود جزيره غائبير يا باندې تقريبا اته سوه کاله حکومت کړې دې، کومه چې نن سپين پرتگال او جديد فرانس باندې مشتمل علاقه ده.

په اسلامي تاريخ کښې دا ملک د اندلس په نوم سره يادولې شې او دپته مسلم هسپانيه او اسلامي آئبيري يا هم وئيلې شې.

دا خليفه وليد بن عبد الملک په دور کښې د خلافت بني اميه يوه صوبه وه موسی بن نصير کوم چې د خليفه د طرف نه د شمالي افريقي گورنر مقرر کړې شوې وو، هغه خپل جنريل طارق بن زياد لږه په سن 92 هجري بمطابق 711 عيسوی کښې د اوو زره لښکر سره په هسپانيه باندې د لښکر کشۍ دپاره اوليرلو او هلته کښې د هغه مقابله د هسپانيه د حکمران د را ډرک د يو لاکه فوج سره اوشوه.

درې ورځو پورې مسلسل جنگ اوکړې شو خو د فتح څه اثار ښکاره نه شو نو په څلورمه ورځ طارق بن زياد خپل لښکر را جمع کړو او

خطبه ئی اولوستله او وی وئیل ای خلقو ستاسو شاته سمندر او مخی ته دشمن دی.

دی وجی نه د تیختی هیخ لاره نشته په خدای می دی قسم وی چی د ثابت قدمی او صبر نه علاوه تاسو سره دویم خه اپشن نشته.

لهذا مسلمانان ډیر په مرانی سره او جنگیدل چی د هغی په نتیجه کنبی په 19 جولائی 711 عیسوی مسلمانانو هسپانوی فوج ته ماتې ورکړه. د اکتوبر په میاشت کنبی مزید پیش قدمی کولو سره مغیث رومی شهر قرطبه لره هم فتحه کړو دی نه پس اشبیلیه طیطله او خه نور بناارونه هم فتحه کړی شو.

تر دی چی په هسپانیه باندي مسلمانانو خپل بیرغ اولگولو په 132 هجری کنبی د بنو امیه خلافت ختم شو او بنو عباس بر سر اقتدار شول او بیا کله چه دوی د بنو امیه د شاهی خاندان افراد گیرول او قتلول شروع کړل نو په دغه کسانو کنبی خه افراد په بیج کیدو کنبی کامیاب شو. چی په هغوی کنبی د هشام بن عبد الملک شل کن خوان نسبی عبد الرحمن الوئی هم شامل وو، تاریخ دی کس لره د عبد الرحمن الداخل په نوم سره هم پیژنی کوم چی د مسلم هسپانیه رومنی مسلم حکمران جوړ شو. او بیا ده د 756 عیسوی نه واخله تر 788 عیسوی پوری تقریبا دريوشت (23) کاله حکومت اوکړو.

په 929 عيسوی کښې عبد الرحمن الناصر د خلافت هسپانيه نه جدا شو او د خلافت قرطبه په نوم ئی د خپل يو مستقل حکومت بنياد کيخودو او هم هغه ئی رومښي خليفه جوړ شو .

شماره	نام خليفه	دارالخلافة	آغاز خلافت هجري وعيسوی میاشت او کال
1	عبد الرحمن الداخل	قرطبه	138 هـ بمطابق 756ء
2	هشام اول بن عبد الرحمن الداخل	قرطبه	172 هـ بمطابق 788ء
3	الحکم الاول بن هشام اول	قرطبه	186 هـ بمطابق 796ء
4	عبد الرحمن ثاني بن الحکم الاول	قرطبه	206 هـ بمطابق 822ء
5	محمد اول بن عبد الرحمن ثاني	قرطبه	238 هـ بمطابق 852ء
6	منذر بن محمد اول	قرطبه	273 هـ بمطابق 886ء
7	عبد الله بن محمد اول	قرطبه	275 هـ بمطابق 888ء
8	عبد الرحمن ثالث	قرطبه	300 هـ بمطابق 912ء
9	الحکم ثاني بن عبد الرحمن ثالث	قرطبه	350 هـ بمطابق 961ء

322هتا 403ه بمطابق 976ء تا 1013ء	قرطبه	هشام ثانی	10
-------------------------------------	-------	-----------	----

روستو بیا د طوائف الملوکی دور شروع شو، آخر کار په 890 هـ بمطابق 1485ء کښې د فرډیننډ او ملکه ازایبله متحده فوځونو غرناطه لره فتحه کړه او دغه شان د مسلمانانو د هغه حکومت خاتمه اوکړې شوه کوم چې تر اتوسو (800) کالو پوری جاری وو.

مرکز ناچاقی لرونکی بعضی حکومتونه

(فاطمیه، العبديه، اسماعیلیه)

دولت فاطمیه یا سلطنت فاطمیه یا خلافت فاطمیه د خلافت عباسیه د خاتمی نه روستو په سن ۲۹۷ هـ کښې د شمالی افریقی په بناری قیرون کښې قائم شو.

ددې سلطنت بانی عبید الله مهدی چونکه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د لور حضرت فاطمی رضی الله عنها په اولاد کښې وو (د بعضی محققینو دی سره اختلاف شته.

دې وجې نه د ده سلطنت ته سلطنت فاطمیه وئیل شو، عبید الله په تاریخ کښې د مهدی په لقب سره هم مشهور دې چونکه د دې حکومت بانی عبید الله مهدی وو، د دی نسبت په بنیاد دیته دولت عبیدیه هم وئیل شې، او د امام جعفر صادق مشر نمسی ابو طاهر اسماعیل ته د دې فرقې د منسوب کولو په بنیاد دیته اسماعیلیه هم وئیل شې.

د ۲۹۷ هـ نه ۵۶۷ هـ بمطابق (۹۱۰ء تا ۱۱۷۱ء) پورې د فاطمیین مصر (الاسماعیلیه) په مصر قاهره باندي حکومت وو او په دې سلطنت کښې د اهل تشیع د افکارو او تعلیماتو غلبه وه.

او بیا سلطان صلاح الدین ایوبی په سات «۷» محرم ۵۶۷ هـ جری بمطابق ۱۱۷۱ عیسوی کښې چې کله د مصر اختیار مند شو نو د دې

حکومت خاتمه ئی اوکړه او دغه شان دا سلطنت په عباسی خلافت بغداد کښې مدغم کړې شو.

(۲) خلفاء موحدین (ادریسی)

مغرب اقصی یعنی مراکش وغیره کښې ۱۷۱ هتا ۳۹۹ ه بمطابق ۷۸۸ء تا ۱۰۰۸ء دا حکومت قائم وو.

محمد بن تومرت یو ډیر لوی عالم دین وو کوم چې په عهد سلجوقی کښې د مشهور بزرگ او عالم امام غزالی شاگرد پاتې شوې وو او هم د هغوی په اشاره باندې ئی په مغرب اقصی یعنی مراکش کښې دا خپل اصلاحی تحریک شروع کړی وو.

د دې تحریک مقصد سماجی او اخلاقی اصلاح وه، دوی به چې چرته هم خه قسمه حرکت د اسلام په خلاف باندې لیدلو نو په هغې باندې به ئی رد و ټوک کولو.

دوی په مسلمانانو کښې د شراب نوشی او بې پردگی د خور شوی لهر د روک تام سره سره د مختلف قسمه گناهونو د ختمولو د پاره بهر پور کوشش شروع کړی وو د کوم په وجه چې د خلقو په زړونو کښې د دوی مقبولیت پیدا شوې وو.

او هم دغه مقبولیت د مرابطين د حکومت د پاره خطره جوړه شوی وه په دې وجه د مرابطين حکومت دوی لره د مراکش نه جلا وطن کړل نو

دوی دویم شهر اغمات ته راغلل خو د دې خاې نه هم دوی جلا وطن کړې شو.

بیا آخر کار دوی خپل وطن هرغه ته لاړل کوم چې په کوه اطلس کښې واقع وو او دلته په زرگونو خلقو د دوی دعوت قبول کړو او ورسره ورسره ئی فوجی تربیت او مذهبی تعلیم هم حاصل کړو.

د مرابطين فوج دوی پسې دلته هم راغې او د دوی د کلی محاصره ئی اوکړه خو چونکې اوس د ابن تو مرت ملگری چاته چې موحدین هم وئیل کیدل د مقابلي کولو جوگه شوی وو، دې وجې نه ډیر سخت جنگ د دوی تر مینځه اوشو او سرکاری فوج ته ماتې ورکړې شوه.

۳) ایران کښې صفوی خاندان

بانی اسماعیل صفوی (د ظهیر الدین بابر هم عصر)

د ۸۹۴۵ هـ تا تر پورې بمطابق ۱۴۸۷ء تا ۱۵۲۳ء حکومت کړې وو او د دې سلسلې خاتمه نادر شاه (۱۱۶۰ هـ بمطابق ۱۷۴۷ء کړې وه.

د سلطنت بنیاد ایخودونکی د شاه اسماعیل په اولاد کښې یو بزرگ شیخ اسحاق صفی الدین ته د منسوب کیدلو په وجه دې خاندان یا سلطنت ته صفوی سلطنت وئیلی شی.

په ایران کښې د اسلامی فتوحاتو نه روستو دا د ټولو نه لوی حکومت وو کوم چې د ۱۵۰۱ نه ۱۷۲۲ پورې قائم وو او دا هغه خلق وو چا چې د تیموریانو نه روستو په ایران کښې عروج حاصل کړې وو.

٤) باطنیه (قلعه الموت)

د حسن بن صباح پوره نوم حسن بن علی بن محمد بن جعفر بن حسین الصباح الحمیری وو، دې ایرانی دې او په کوفه کښې پیدا شوې دې. د خپلې زمانې د رواج مطابق ده خپل ځان یو عرب الحمیری خاندان ته منسوب کړی وو خو ده ته دا خبره خوښه نه وه چې څوک د ده نسب بیان کړی ده به خپلو مریدانو ته دا وئیل چې ماته د خپل امام مخلص غلام وئیل ډیر خوښ دی په نسبت د دې چې ماته یو نا خلف هلک او وئیلې شی.

صرف د اوو کالو په عمر کښې ئی د حصول علم شوق لرلو، د اتلس کالو په عمر کښې ده د ریاضی، نجوم او سحر وغیره علوم حاصل کړل، بحیره قزوین سره نزدې واقع قلعه الموت باندې حسن بن صباح قبضه حاصل کړه او هم د دې ځای نه ئی د خپل دعوت او تنظیمونو کار شروع کړو.

حسن بن صباح او د هغه اته جانشینو حکومت کړې وو او د ده دار الحکومت هم قلعه الموت وه چرته نه چې د ٤٨٣ هجری نه ٦٥٤ هجری بمطابق ١٠٩٠ د تا ١٢٥٦ء پورې د ده مختلف جانشینانو حکومت کړې وو، حسن بن صباح پخپله تر یو کم د یرشو کالو پورې حکومت کړې وو او په دغه قلعه کښې یو جنت جوړ کړې وو او دوی د باطنی شیعہ گانو انتهایی دهشت گرد خلقه وو.

ددې فرقي څو نومونه دی حسنی، فدائیه، صباحیه، حشیشین،
باطنیه وغیره په سن ۶۵۴ هجری کښې منګولیانو دوی ته ماتې ورکړه او
دوی د حکومت خاتمه ئې اوکړه.

(۵) علوی خاندان (طبرستان)

په طبرستان کښې د علوی خاندان حکومت وو.

۲۵۴هـ تا ۲۹۲هـ بمطابق ۸۶۸ء تا ۹۰۵ء .

په بنو هاشم کښې دوه ډلې وې چې په هغوی کښې یوې ډلې د
حضرت علی رضی الله عنه اولاد لره د خلافت حقداران گنرل او دویمې ډلې
د حضرت عباس رضی الله عنه اولاد لره د خلافت مستحق گنرل.
عباسی دور حکومت کښې چونکه نورو عرب قبائلو او ډلو د بنو
عباس نه په بغاوت کولو کښې د علویو ملگرتیا اونکره، دې وجې نه
علویو بغداد لره د خپل ځان د پاره یو غیر محفوظ ځای تصور کړو او ایران ته
ئې هجرت اوکړو او په سن ۲۵۴ هجری کښې ئې د حسن بن زید په قیادت
کښې د خپل خود مختاره او مستقل حکومت اعلان اوکړو.

سلطنت هند

د عربو هندوستان ته آمد.

محمد بن قاسم په ۶۹۴ هجری کښې طائف کښې پیدا شو او د ده پلار د خاندان په ممتاز خلقو کښې شمارلې شو، هر کله چې حجاج بن یوسف د عراق گورنر مقرر کړې شو نو هغه د ثقفی خاندان ممتاز خلقه په مختلفو عهدو باندې مقرر کړل.

په دوی کښې د محمد پلار قاسم هم وو چې د بصري والی جوړ کړی شوی وو دې وجې نه د محمد بن قاسم ابتدائی تربیت په بصره کښې اوشو او تقریباً د پنځو کالو وو چې پلار ئې وفات شو.

په عمان کښې معاویه بن حارث علافی او د هغه رور محمد بن حارث علافی د بنو امیه خلیفه د ولید بن عبد الملک خلاف بغاوت اوکړو، خلیفه ورپسې فوج اولیرلو نو په هغوی کښې د فوج سپه سالار امیر سعید او وژلې شو، علافیانو سره د خپلو ملگرو نه په کلان کښې پناه حاصل کړه چرته چې د راجا داهر حکومت وو.

په دې باندې مستزاد راجا دا هر د تجارتي قافلو سره راغلي بنځي هم گرفتار کړې وې.

لهذا په دغه قیدیانو کښې یوې بنځې حجاج بن یوسف ته خط واستولو، حجاج بن یوسف د دې فهم سر کولو د پاره خپل عزیز محمد بن قاسم سالار مقرر کړو او وې لیرلو.

محمد بن قاسم د فتوحاتو سلسله شروع کړه او د درې کالو په
مختصره عرصه کېښي ئی د سنډه اھمی علاقې سره د ملتان نه فتحه کړې او
د سنډه فتوحات ئی پایه تکمیل ته اورسول.

(سلطنت هند)

د عربو هندوستان ته آمد

شماره	نام	تاریخ
1	د محمد بن قاسم په سنډه باندې حمله	۹۲ھ بمطابق ۷۱۱ء
2	د محمد بن قاسم حکومت	۹۳ھ تا ۹۵ھ بمطابق ۷۱۲ء تا ۷۱۴ء
3	موسی بن کعب سنډه ته راغلي وو	۱۸۴ھ بمطابق ۷۵۱ء
4	ماما موسی برکلی لره د سنډه والی جوړ کړې وو	۲۱۳ھ بمطابق ۸۲۸ء
5	په سنډه کېښي د حکومت هباری ابتداء	۲۴۰ھ بمطابق ۸۵۴ء
6	مسعودی سنډه ته راغلي دي	۳۰۳ھ بمطابق ۹۱۶ء
7	ابن مهلهل سنډه ته راغلي دي	۳۳۲ھ بمطابق ۹۴۴ء
8	اصطغری سنډه ته راغلي دي	۳۴۰ھ بمطابق
9	ابن حوقل بغدادی سنډه ته راغلي وو	۳۴۳ھ بمطابق ۹۵۴ء

د محمود غزنوی او ولس حملې

په نهه سوه او نوی عیسوی کبني د سبکتگین د وفات نه روستو د هغه ځوي محمود غزنوی د نیشاپور حاکم مقرر شو، د محمود غزنوی ورور اسماعیل د خپل پلار د وفات په موقع باندي د خپلي تاج پوشی اعلان اوکړو، اول کبني سلطان محمود د خپل ورور سره د خط و کتابت په ذریعه د مفاہمت کوشش اوکړلو خو چي څه حل راؤنه وتلونو په ۹۹۸ء کبني ئي په غزني باندي حمله اوکړه او د اسماعیل حکومت ئي ختم کړو او پخپله د غزني حکمران جوړ شو.

بیا سلطان محمود غزنوی په هندوستان باندي څو ځله حملې اوکړې. په ۱۰۰۱ء کبني د پینبور سره نزدې د راجه جی پال او سلطان محمود غزنوی د فوځونو ترمینځه مقابله اوشوه او آخري جنگ په ۱۰۲۷ کبني اوکړې شو.

د محمود غزنوی مشهورې حملې

شماره	د حملې ځای	تاریخ
1	رومی حمله په ملتان باندي	۳۹۶ هـ بمطابق ۱۰۰۵ء
2	آخري حمله سومنات باندي	۴۱۶ هـ بمطابق ۱۰۲۵ء
3	د شهاب الدین غوری په سنده باندي حمله	۵۷۱ هـ بمطابق ۱۱۷۶ء
4	ملتان باندي قبضه	۵۷۱ هـ بمطابق ۱۱۷۶ء
5	لاهور باندي قبضه	۵۸۲ هـ بمطابق ۱۱۸۶ء

په هندوستان کښې مسلمانان حکمران خاندان غلامان

قطب الدين ايبک د خاندان غلامان باندې او د شهاب الدين غوري د فوځ جنريل وو، په هندوستان کښې د غوري سلطنت انتظام و انصرام هم ده ته حواله وو، د شهاب الدين غوري د شهادت نه روستو ده د خپل حکومت اعلان اوکړو او دا حکومت د ده په خاندان کښې تقريبا دوه نوي کالو پورې اوچليدو.

ده اولا لاهور خپل دار الحکومت گرځولی وو او بيا دغه دار الحکومت دهلي ته منتقل کړې شو.

قطب الدين ايبک ۱۲۱۰ عيسوی کښې وفات شو او د ده نه روستو يو ترک غلام التمش په تخت باندې کيناستو، التمش د قطب الدين ځوم وو او د التمش نه روستو راتلونکی ټول سلاطين تقريبا د ده په اولاد کښې وو. دې وجې نه دې حکمران خاندان ته خاندان غلامان هم وئيلې شې او دوی ته مملوک سلاطين هم وئيلې کيږې روستو بيا د خلجي خاندان جلال الدين فيروز خلجي د دوی د حکومت خاتمه اوکړه.

په هندوستان كښې مسلمانان حكمرانان خاندان غلامان

شماره	نام	تاریخ
1	قطب الدين ايبك	۶۰۲ هـ بمطابق ۱۲۰۶ء
2	شمس الدين التمش	۶۰۷ هـ بمطابق ۱۲۱۰ء
3	رکن الدين فيروز شاه دهلی	۶۳۳ هـ بمطابق ۱۲۳۶ء
4	رضیه سلطانه	۶۳۴ هـ بمطابق ۱۲۳۶ء
5	علاؤ الدين مسعود	۶۳۹ هـ بمطابق ۱۲۴۲ء
6	ناصر الدين محمود	۶۴۴ هـ بمطابق ۱۲۴۶ء
7	غیاث الدين بلبن	۶۶۴ هـ بمطابق ۱۲۶۶ء
8	معز الدين کيقباد	۶۸۷ هـ بمطابق ۱۲۸۷ء

خلجی خاندان

د مملوک سلاطین دهلی نه روستو ۱۲۹۰ء نه تر ۱۳۲۰ء پورې خلجی بادشاه په هندوستان باندې حکمرانان پاتې شوي دي د خلجی خاندان بنیاد جلال الدین خلجی کیخودلې وو او د هغه نه روستو د هغه وراره علاؤ الدین خلجی تخت نشین شوي وو او پوره هندوستان د ده په قبضه کښې راغلی وو، د جلال الدین خلجی نه روستو نا امله خلق د هغه جانشین شول او آخر کار د تغلقیانو په لاسونو د خلجی حکومت خاتمه اوکړې شوه.

خاندان خلجی

شماره	نام	تاریخ
1	جلال الدین خلجی	۶۸۹ ه بمطابق ۱۲۹۰ء
2	علاؤ الدین خلجی	۶۹۵ ه بمطابق ۱۲۹۶ء
3	شهاب الدین عمر خلجی	۷۱۵ ه بمطابق ۱۳۱۶ء
4	ملک کافور (قتل)	۷۱۶ ه بمطابق ۱۳۱۶ء
5	ناصر الدین خسرو	۷۱۹ ه بمطابق ۱۳۱۹ء

تغلق خاندان

په هندوستان کښې د خلجی خاندان نه روستو سلطان غیاث الدین تغلق په دهلی باندي د تغلق خاندان حکومت قائم کړو، دا خاندان د ۱۴۱۳ء پورې حکمران پاتې شوې وو او د دې نه روستو سید خاندان بر سر اقتدار راغلو.

د تغلق خاندان دوه بادشاهان ډیر نامور وو یو سلطان محمد عادل بن تغلق شاه د ده نوم ډیر ښکاره دې او هم دده په دور کښې مشهور سیاح ابن بطوطه هندوستان ته راغلي وو او دویم سلطان فیروز شاه تغلق د خپل خاندان یو ډیر ممتاز بادشاه تیر شوې دې.

دې ډیر دینداره او منصف مزاجه وو دې نه روستو د تغلق خاندان زوال شروع او په ۱۳۹۸ عیسوی کښې امیر تیمور بیک گور کانی د دوی دلبر ډیر پاتې شوی طاقت خاتمه اوکړه بیا تیمور د وفات په وخت کښې سید خضر خان بن ملک سلیمان خپل نائب جوړ کړو.

خو آخري بادشاه سلطان ناصر الدین محمود شاه تغلق ډیر زر د دوباره په دهلی باندي قبضه اوکړه لیکن ۱۴۱۳ عیسوی کښې د هغه د وفات نه روستو د تغلق خاندان بالکل ختم کړې شو.

خاندان تغلق

شماره	نام	تاریخ
1	غیاث الدین تغلق	۷۲۰ھ بمطابق ۱۳۲۰ء
2	محمد الدین تغلق	۷۲۵ھ بمطابق ۱۳۲۵ء
3	فیروز شاہ تغلق	۷۵۲ھ بمطابق ۱۳۵۱ء
4	غیاث الدین تغلق ثانی	۷۹۰ھ بمطابق ۱۳۸۸ء
5	ابوبکر تغلق	۷۹۱ھ بمطابق ۱۳۸۹ء
6	ناصر الدین تغلق	۷۹۲ھ بمطابق ۱۳۹۰ء
7	محمد تغلق	۷۹۲ھ بمطابق ۱۳۹۰ء
8	محمد تغلق دوم	۷۹۵ھ بمطابق ۱۳۹۲ء
9	محمد تغلق سوم	۸۰۱ھ بمطابق ۱۳۹۹ء

سادات خاندان

د تغلق خاندان د حکومت د خاتمي نه پس سيد خاندان بر سر اقتدار راغي او بيا دوی د ۱۴۱۴ عيسوی نه واخله تر ۱۴۵۱ عيسوی پورې په سلطنت دهلي باندي حکومت اوکړو.

د امير تيمور د مسلسل حملو نه بعد دهلي سلطنت مکمل طور باندي کمزورې شو، او هم په دې حالاتو کښې سيد خاندان د طاقت حاصلولو نه بعد تقريباً اوو ديرش کاله پورې حکومت اوکړو.

خاندان سادات

شماره	نام	تاريخ
1	خضر خان	۸۱۷هـ بمطابق ۱۴۱۴ء
2	مبارک شاه ثاني	۸۲۴هـ بمطابق ۱۴۲۱ء
3	محمد شاه	۸۳۷هـ بمطابق ۱۴۳۴ء
4	علاؤ الدين عالم شاه	۸۴۹هـ بمطابق ۱۴۴۵ء

لودهی خاندان

د سید خاندان آخري حکمران سید علاؤ الدین بن محمد شاه رضاکارانه طور باندې د بهلول خان لودهی په حق کښې په نور لسم اپریل ۱۴۵۱ء کښې د سلطنت دهلی تحت پریخودو او دغه رنگه بهلول خان لودهی د لودهی خاندان بنیاد کیخودو.

مغل خاندان

ظهیر الدین بابر ته د مغلیه سلطنت رومښې حکمران او بانی وئیلې شی کوم چې د تیمور خاندان یو سردار وو.

د هندوستان نه مخکښې هغه د کابل حکمران وو، په ۱۵۲۶ عیسوی کښې ظهیر الدین بابر د ابراهیم لودهی فوج ته شکست ورکړو او دغه رنگ د مغل سلطنت آغاز اوشو مغل حکمرانانو د ۱۵۲۶ عیسوی نه واخله تر ۱۸۵۷ عیسوی پورې په پوره بر صغیر باندې حکومت کړې دي.

خاندان مغلیه

شماره	نام	تاریخ
1	ظهیر الدین بابر	۹۳۲ھ بمطابق ۱۵۲۶ء
2	نصیر الدین همایون	۹۳۷ھ بمطابق ۱۵۳۰ء

سوری خاندان		
۹۴۷ھ بمطابق ۱۵۴۰ء	شیر شاہ سوری	1
۹۵۲ھ بمطابق ۱۵۴۵ء	سلیم شاہ سوری	2
۹۶۰ھ بمطابق ۱۵۵۳ء	عادل شاہ سوری	3
۹۶۲ھ بمطابق ۱۵۵۵ء	دہمایون واپسی	4
۹۶۳ھ بمطابق ۱۵۵۶ء	جلال الدین اکبر	5
۱۰۱۴ھ بمطابق ۱۶۰۵ء	نور الدین جہانگیر	5
۱۰۳۷ھ بمطابق ۱۶۲۸ء	شاہ جہان	6
۱۰۶۸ھ بمطابق ۱۶۵۸ء	اورنگزیب عالمگیر	7
۱۱۱۸ھ بمطابق ۱۷۰۷ء	بہادر شاہ اول	8
۱۱۲۴ھ بمطابق ۱۷۱۲ء	جہاندار شاہ	9
۱۱۲۴ھ بمطابق ۱۷۱۲ء	فرخ سیر	10
۱۱۳۱ھ بمطابق ۱۷۱۹ء	رفیع الدرجات	11
۱۱۳۱ھ بمطابق ۱۷۱۹ء	شاہ جہان ثانی	12
۱۱۳۱ھ بمطابق ۱۷۱۹ء	روشن اختر محمد شاہ	13
۱۱۶۱ھ بمطابق ۱۷۴۸ء	احمد شاہ	14
۱۱۶۷ھ بمطابق ۱۷۵۴ء	عالمگیر ثانی	15
۱۱۷۲ھ بمطابق ۱۷۵۹ء	شاہ عالم ثانی	16
۱۲۲۱ھ بمطابق ۱۸۰۶ء	اکبر ثانی	17
۱۲۵۳ھ بمطابق تا ۱۲۷۴ء ۱۸۳۷ء تا ۱۸۵۷ء	بہادر شاہ ثانی (ظفر)	18

سقوط بغداد نه سقوط دلی پورې

(بغداد، اندلس، دهلی، خلافت عثمانی)

او اوس امت مسلمه د پنځم سقوط په غاړه باندې دې د عالم اسلام
خلور لوی سقوطه شوې دی کوم چې دې ټول امت لره بې سهاره او یتیم
پریځودې دې او هم د دې وجې نه نن په دنیا کښې مسلمان کمزوری او د
زوال ښکار دی.

که چېرې د دې خلور سقوطونو جائزه واخستې شی نو د دې درې
لوی اسباب په نظر راځي.

(۱) کمزورې دفاع: کله چې مسلمانانو سره دومره قوت او طاقت پاتې نه شو
چې په هغې سره د کفارو مقابله او کړې شی بلکې مسلمانان د دفاع
(وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ) نه بالکل غافل وو.

کله چې هلاکو خان د بغداد نه محاصره کړې وه نو عین هم په هغه
وخت کښې د هلاکو خان یو وفد موصل ته د اسلحې د خریدارۍ د پاره تلې
وو.

ځکه موصل هغه وخت کښې د دوو څیزونو دپاره مشهور وو، یو خو
هلته کښې ښه اسلحه تیارولې شوه او دویم هلته کښې ښائسته آلات د
موسیقی جوړولې شو.

نو بعینه هم په دغه وخت کښې د حکومت بغداد شهزاده موصل ته د آلات موسیقي د اخستلو د پاره تلې وو.

د هلاکو خان په شکل د الله تعالی عذاب د هغه په سر باندي سور وو نو ده له پکار وو چې اسلحه ئې اخستې وه او د مقابلې دپاره ئې ځان تیار کړې وې.

هم دا حال د دهلي هم وو، د دفاع نه غافل وو د اندلس او خلافت عثمانیه هم دا حال وو.

د خلافت او حکومت به خلاف په جنگیدل بغاوتونه به ئې کول په هندوستان کښې د راجه گانو او نوابانو د طرف نه مخالفت وو هم د دی اختلافاتو په وجه ټول قوت او صلاحیت ختم شوې وو او د سره د حکومت نومې څه رت په نظر نه راتلو.

۳) معاشی بد حالی:

دریم څیز دا وو چې اقتصادی او معاشی طور باندي دا ټول حکومتونه کمزورې شوې وو، د دوی سره اوس دومره وسائل نه وو چې خپل ځان ئې ورباندي سنبهال کړې وې او دفاع ئې کړې وې لکه د هندوستان په وسائل باندي ایست انډیا کمپنی قبضه کړې وه ټول معیشت د دوی لاسوته راغلې وو.

د معیشت او اقتصاد مثال خود وینې په شان دي چې په بدن کښې وینه نه وی نو بدن به څنگه چلیږي.

لمحه فكريه:

کله چې مونږ د ماضي د تاريخ او د مسلمانانو د موجوده حالاتو جائزه اخلو نو دا په نظر راځي چې مسلمانان دې وخت د پنځم سقوط په غاړه ولاړ دي.

ټول مسلم ممالک، عرب ممالک او په افغانستان وغيره کښې جنگ شروع دی معيشت تباہ کولې شي حکومتونه بربادولې شي او قتل و قتل جاری دي

پاکستان هم نشانه باندې دي د دې معيشت خرابولو د پاره بد امنی، فرقه وارانہ فسادات، عصبیت او د لسانیت په نوم جگړې شروع دی او د ملک خدا داد د طاقت د کمزوري کولو کوششونه جاری دی خو سره د دې نه د امید کرن هم موجود دي ان شاء الله.

مآخذ او مصادر

1	مختصر تاريخ خلافت اسلاميه	مولانا عبد القدوس هاشمي
2	اتلس فتوحات اسلاميه	مرتب دار السلام
3	الشمس والقمر بحسبان	مولانا عبد الرحمن كيلاني
4	تاريخ امت مسلمه	مولانا اسماعيل ريحان
5	رياست مدينه	مولانا زاهد الراشدی.

تمت بتوفيق الله تعالى